

Perikles IV-programmet

2017/18:FPM134

Justitiedepartementet

2018-07-02

Dokumentbeteckning

COM (2018) 369

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett program för utbyte, stöd och utbildning för att skydda euron mot förfalskning under perioden 2021–2027 (Perikles IV-programmet)

COM (2018) 371

Förslag till rådets förordning om utvidgning av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr .../2018 om inrättande av ett program för utbyte, stöd och utbildning för att skydda euron mot förfalskning under perioden 2021–2027 (Perikles IV-programmet) till att även omfatta icke deltagande medlemsstater

Sammanfattning

Kommissionen presenterade den 31 maj 2018 förslag till ett nytt program för utbyte, stöd och utbildning för att skydda euron mot förfalskning under perioden 2021–2027 (Perikles IV-programmet). Programmet är en del av EU:s fleråriga budgetram för perioden 2021–2027. Kommissionen föreslår att programmet ska ha ett anslag på 8 miljoner euro för sjuårsperioden. Huvudsyftet med programmet är att förebygga och bekämpa penningförfalskning och därmed stärka EU-ekonomins konkurrenskraft och säkerställa hållbara offentliga finanser.

Regeringen motsätter sig inte att Perikles IV-programmet inrättas. En närmare analys av hela förslaget behöver göras innan regeringen kan ta närmare ställning till förslagets enskilda delar.

1.1 Ärendets bakgrund

Kommissionen presenterade den 2 maj 2018 ett förslag till flerårig budgetram för EU för perioden 2021–2027 (se faktapromemoria 2017/18:FPM99), vilket har följts upp med sektorsspecifika förslag. Den 31 maj 2018 presenterade kommissionen ett förslag till ett nytt program för utbyte, stöd och utbildning för att skydda euron mot förfalskning under perioden 2021–2027 (Perikles IV-programmet).

Perikles IV-programmets (COM (2018)369) rättsliga grund, artikel 133, är enbart tillämplig på euroländer. Kommissionen önskar dock se en utvidgning av programmets räckvidd till att även omfatta icke-euroländer och har därför presenterat en parallell Perikles IV-förordning (COM (2018)371) i detta syfte.

Periklesprogrammet inrättades 2001 i samband med eurons införande. Således är nästa budgetram (2021–2027) den fjärde i vilken det funnits ett Periklesprogram, därav namnet ”Perikles IV”. Såväl programmets mål som den rättsliga grunden och upplägget med två förordningar är samma som under innevarande budgetram (2014–2020).

1.2 Förslagets innehåll

Perikles IV-programmet är ett finansieringsprogram inom ramen för EU:s fleråriga budgetram för perioden 2021–2027. Programmets övergripande mål är att förebygga och bekämpa penningförfalskning och därmed stärka EU-ekonomins konkurrenskraft och säkerställa hållbara offentliga finanser. Mer specifikt ska programmet bidra med att skydda eurosedlar och euromynt mot förfalskning och bedrägerier i samband med förfalskning. Detta ska ske genom att stödja och komplettera medlemsstaternas egna åtgärder, samt bistå medlemsstaternas och unionens behöriga myndigheter i deras ansträngningar att etablera ett nära och regelbundet samarbete och ett utbyte av bästa praxis med varandra och med kommissionen, samt i förekommande fall med tredjeländer och internationella organisationer.

Kommissionen föreslår att programmet även fortsättningsvis ska genomföras genom direkt förvaltning, vilket innebär att kommissionen administrerar det självt. Det ska genomföras av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna genom regelbundna samråd. Åtgärder inom ramen för programmet får organiseras gemensamt av kommissionen och andra lämpliga samarbetspartner, t.ex. Europeiska centralbanken, Europol, Eurojust och Interpol samt relevanta nationella myndigheter. Stödberättigade är bl.a. de behöriga myndigheter som medlemsstaterna utsett för att:

- identifiera falska sedlar och falska mynt,

- samla in och analysera tekniska och statistiska uppgifter om falska sedlar, bland annat nationella centralbanker eller andra behöriga organ,
- samla in och analysera tekniska och statistiska uppgifter om falska mynt, bland annat nationella myntverk, nationella centralbanker eller andra behöriga organ,
- samla in uppgifter om förfälskningar av euron och analysera dessa, bland annat sådana nationella centralbyråer som avses i artikel 12 i Genèvekonventionen.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Ingen påverkan på svenskt regelverk förutses. Förslaget innebär direkt tillämpning av beslutad rättsakt.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

För budgetära konsekvenser av förslaget till flerårig budgetram för EU 2021-2027 se faktagromemoria 2017/18:FPM99.

Kommissionen föreslår att programmets budget ska vara 7,7 miljoner euro för perioden 2021–2027. Det motsvarar ca 3 miljoner kronor i utgifter för statens budget som belastar UO27 EU-avgiften. Detta kan jämföras med budgeten för innevarande period som uppgår till 7,3 miljoner euro (båda uttryckta i löpande priser).

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

För svenska ståndpunkter gällande förslaget till flerårig budgetram för EU 2021-2027 se faktagromemoria 2017/18:FPM99.

Regeringen kan ställa sig bakom att det finns ett finansieringsprogram på EU-nivå vars syfte är att motverka penningförfälskning och bedrägerier.

En närmare analys av hela förslaget behöver göras innan regeringen kan ta närmare ställning till förslagets enskilda delar.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter är ännu inte kända.

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Rättslig grund för COM(2018)369 är artikel 133 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Beslut fattas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Artikel 133 är enbart tillämpbar på euroländer. Kommissionen önskar dock se en utvidgning av programmets räckvidd till att även omfatta icke-euroländer. Därför föreslås en parallell Periklesförordning, COM (2018)371. Rättslig grund för den är artikel 352 vilket innebär att beslut fattas i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande där rådet beslutar med enhällighet efter Europaparlamentets godkännande.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Skyddet av euron är en gränsöverskridande kollektiv nytthet med ett europeiskt mervärde. Med tanke på att euron är i omlopp över gränserna och de problem som finns med förfalskning av euro kopplat till den internationella organiserade brottsligheten behövs EU-initiativ på området för att säkerställa en hög gemensam skyddsnivå.

Lagstiftningsaktens mål uppnås därför bättre på unionsnivå. Regeringen delar kommissionens bedömning om att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Innehåller i förslaget till Perikles IV-programmet kommer att förhandlas i arbetsgruppen för bedrägeribekämpning under hösten 2018. Horisontella frågor, inklusive programmets budget, kommer att förhandlas i ad hoc-arbetsgruppen för MFF. Rådet för ekonomiska och finansiella frågor (Ekofin) är ansvarig rådsformation.

